

Namų darbai

Gruodžio 2 d.

Vardas _____

1. Gramatika. Moteriškos giminės daiktavardžių su galūne kas?-is ir ko?-ies linksniavimas.

***Liet.k.pratimai, psl. 70. Namuose nurašykite ant lapo ir padarykite c ir d pratimus.(Nekopijuokite)**

2.Skaitymas. Kūčios ir Kalėdos.(Pridėtas lapas)

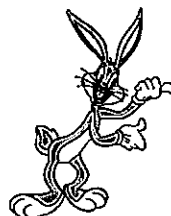
Kalėdų eglutės šventė vyks gruodžio 9d. 12 val.Fondo salėje

*Nusiteikę linksmi, pasipuošę baltai.
Mes su kiškio ausytėm ir baltom pirštinytėm.
Kiškio dainą dainuosim, smagų šokį sušoksime.*

✓ Tėvėlių parašas: _____

Mokytoja Reda 773-968-6211
redavaic@yahoo.com

Padėjėja Karolina

Kūčios ir Kalėdos

Kūčių naktis gruodžio 24-oji- yra ypatinga naktis. Ji yra pati ilgiausia, o nuo gruodžio 25 dienos sugrįžta saulė, ir dienos pradeda ilgėti. Kūčios- tai labai sena šventė. Dar iki krikščionybės lietuviai šventė Kūčias. Kodėl toks pavadinimas? Kūčios buvo šios šventės valgio pavadinimas. Tą valgį darė is kviečių ar miežių kruopų, pupų su aguonų pienu ir vaišino protėvių vėles.

Kūčių dieną iki vakarienės visi stengiasi pabaigti svarbiausius darbus. Daugiausia dirba moterys- joms reikia virti nepaprastus Kūčių vakarienės ir Kalėdų valgius, sutvarkyti namus. Kūčių vakarienei petiekalus ruošia iš augalinių produktų ar žuvies. Visoje Lietuvoje kepa prėskučius (kūčiukus). Juos kepa iš mielinės kvietinių miltų tešlos. Prėskučius valgo su aguonų pienu ar kisieliumi.

Tą dieną negalima pyktis, reikia atleisti kaimynams, draugams, būtina gražinti visas skolas. Sėsti prie Kūčių stalo svarbu švarams. Kūčių dieną lietuviai valgo mažai, visi laukia Kūčių vakarienės. Seniau prie stalo sėsdavo, kai danguje pamatydavo Vakarinę žvaigždę. Šeimininkas atnešdavo šieno ir padėdavo ant stalo po staltiese. O staltiesė tą vakarą būdavo pati gražiausia, pati balčiausia. Tada šeimininkė nešdavo valgius. Paprastai būdavo 12 valgių- tiek, kiek metai turi mėnesių. Vyriausias šeimos narys pasveikindavo visus, pasidžiaugdavo metų derliumi, po to visiems šeimos nariams dalindavo duoną. Visi būdavo labai rimti. Būtinai reikėdavo paragauti visus dvylika patiekalų. Kai pavalgydavo, maisto nenuimdavo nuo stalo, nes tikejo, kad naktį ateis vėlės. Joms per Kūčias rodydavo nepaprastą pagarbą. Šeimininkas paimdavo truputį maisto ir nešdavo gyvuliams į tvartą. Kalėdų rytą šieną nuo stalo atiduodavo gyvuliams.

Tai stebuklinga ir keista naktis. Lietuviai tikėjo, kad tą ypatingą naktį gyvuliai kalba kaip žmonės, bet žmonėms negalima klausytis. Jeigu išgirs,

kaip gyvuliai kalba, mirs. Žmonės kalbėdavo, kad vanduo šulinyje akimirka tampa vynu. Tik akimirka! Jeigu norėsi atsigerti vynu iš šulinio, nespėsi. Yra daug Kūčių nakties būrimų.

Kalėdų rytą visi keldavosi ir pirmiausia sutvakydavo stalą. Pirmąją Kalėdų dieną šeima paprastai būdavo namuose. Visi pasakodavo vieni kitiems, ką naktį sapnavo, nes tikėjo, kad Kalėdų nakties sapnas išsipildys. Žmonės tikėjo: kad bus laimingos vedybos jeigu pamerkė vyšnios šakelę ir ji sukraus žiedus, jeigu Kalėdų rytą oras giedras, bus geri linai; jeigu per Kalėdas lyja, karvės tais metais duos daug pieno. Kalėdų antrąją dieną eidavo vieni pas kitus į svečius. Vaikai pririšdavo kaladę arba kelmą ir tapydavo iš kiemo į kiemą, linkėdami vieni kitiems gerų, sveikų metų.

Nuo XX a. per Kalėdas lietuviai puošia eglutę papuošalais iš šiaudų, popieriaus, kiaušinių lukštų. Taip pat obuoliais, riešutais, saldainiais. Ant eglutės kabindavo sausainius ir meduoliukus: avinukus, mėnuliukus, paukščiukus.

Dabar per Kalėdas pas mažus ir didelius ateina Kalėdų senelis. Ne visada mes jį matome, ne visada sisitinkame. Jis atsimena visus: po eglute Kalėdų rytą randama dovanų. Kalėdų senelis visada žino, ko kam labiausiai reikia, kas kam labiausiai patinka. Ir dideli, ir mazi laukia Kalėdų senelio.

Prieš Kalėdas parašome daug sveikinimų, linkime giminėms ir draugams linksmų šventų Kalėdų, gerų metų, sveikatos, sėkmės, laimės.

